

Arrest

nr. 128 483 van 1 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 13 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou minderjarig zijn bij aankomst in België. Heden zou u zestien jaar oud zijn. U zou geslagen zijn door uw vader, stiefmoeder en haar twee zonen. Toen u elf jaar oud was, zou u gestopt zijn met school. U zou gestopt zijn met school toen u in klas vier of klas vijf zat. Uw vader zou geen geld meer betaald hebben voor school. U zou voornamelijk op straat geleefd hebben. U zou vaak in aanraking gekomen zijn criminaliteit op straat. Twee maanden nadat u stopte met school, zou u beginnen omgaan zijn met gangsters. U en uw vriend Neaz zouden gewerkt hebben als drugskoeriers voor een bende van Babu. Babu zou betrokken zijn bij de 'Awami-League'. U en uw vriend zouden op een dag gehoord hebben dat Babu plande om jullie te drogeren. Babu zou het plan opgevat hebben om jullie organen te verhandelen. De volgende dag zouden u en Neaz wapens

genomen hebben om jullie te verdedigen. Toen Babu op jullie afkwam, zouden jullie hem geslagen hebben. U zou Babu verwond hebben met een mes aan zijn hand. U zou onmiddellijk naar huis gegaan zijn maar uw vader zou van de lokale mensen vernomen hebben wat u had gedaan. Uw vader zou uw documenten (o.a. paspoort en geboorteakte) verbrand hebben. Daarna zou u onmiddellijk vertrokken zijn naar uw vriend Neaz. Met de hulp van Neaz zou u in contact gekomen zijn met een smokkelaar. Met uw spaargeld en met geld van Neaz zou u de smokkelaar betaald hebben. Toen u twaalf jaar oud was, zou u Bangladesh hebben verlaten. Over land zou u via India, Pakistan, Iran en Turkije naar Griekenland hebben gereisd. U zou zes maanden in Griekenland hebben verbleven. Nadien zou u naar Italië per boot hebben gereisd. Dezelfde dag zou u een trein hebben genomen naar Frankrijk waarna u per trein naar België kwam. U vroeg in België asiel aan op 12 januari 2012.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient te worden aangestipt dat u niet in het bezit bent van enig document ter staving van uw identiteit, herkomst, leeftijd of problematiek. Nochtans is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit te staven. U stelde bij het CGVS dat u in Bangladesh in het bezit was van een geboorteakte, paspoort en medische gegevens (zie gehoorverslag CGVS p.9). U beweerde dat uw vader al uw documenten, waaronder ook uw identiteitsdocumenten, in brand stak zodat u het land niet kon verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.15). Het is merkwaardig dat uw vader uw documenten in brand zou steken omdat hij wilde dat u gestraft zou worden voor uw daden. U stelde dat de band met uw vader niet goed was maar het lijkt niet aannemelijk dat uw vader ondanks alle beweerde problemen zulke maatregelen zou nemen, zeker gezien u zijn enige biologische zoon bent (zie gehoorverslag CGVS p.4). Tevens hebt u geen enkel tastbaar bewijs dat u op die manier uw documenten bent verloren. U had ook op andere manieren kunnen trachten om uw identiteit aan te tonen. Zo bent u tot de vierde of vijfde klas naar een Engelstalige school gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.6). U had per brief, telefonisch contact kunnen opnemen of indien de afwezigheid van contactgegevens had u via internet contactgegevens kunnen opzoeken. Evenmin hebt u vanuit België geprobeerd de lokale autoriteiten te contacteren om eventueel een geboorteakte of ander identiteitsbewijs te verkrijgen. U beweerde dat u met niemand in Bangladesh contact opnam omdat uw vader u niet als zijn zoon wilde en niets voor u deed (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.6). U wil niets horen van Bangladesh omdat u in België een nieuw leven wil opbouwen (zie gehoorverslag CGVS p.5). U verbleef zes maanden in Griekenland en u had dan ook de Bengaalse ambassade in Griekenland kunnen contacteren voor documenten indien u zelf geen contact meer wenst met personen in Bangladesh maar dat liet u na te doen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Ook hebt u geen contact gezocht met de Bengaalse ambassade in België om eventueel documenten te verkrijgen ofschoon u al twee jaar in België verblijft (zie gehoorverslag CGVS p.10). Het lijkt er dan ook sterk op dat u onwillig bent om uw identiteit, afkomst en beweerde problemen ontegensprekelijk kenbaar te maken. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw identiteit, leeftijd, nationaliteit en uw beweerde afkomst uit Mohakali, Dhaka wat nochtans belangrijke elementen zijn.

Ten tweede legde u verschillende incoherente verklaringen af aangaande gebeurtenissen gekoppeld aan uw leeftijd waardoor uw verklaringen niet chronologisch coherent zijn. Zo gaf u aan dat u stopte met school toen u elf jaar oud was. U gaf aan dat u stopte met school in 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gezien de door u opgegeven geboortedatum (1/10/1998) betekent dit echter dat u twaalf jaar oud was in 2010. U kon niet aangeven wanneer u vertrok uit Bangladesh. U stelde dat u twaalf jaar oud was toen u Bangladesh verliet en dat u bijna 12 was toen het incident met Babu gebeurde (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.13). U stelde dat het mogelijks 2011 of 2012 was toen u vertrok, wat niet kan gezien u aangaf dat u twaalf jaar oud was en dit betekent dat u zou vertrokken zijn in 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.7). U weet niet precies hoe lang u reisde maar u gaf aan dat u zes maanden in Griekenland verbleef en het drie dagen duurde om naar België te komen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het is dan ook niet mogelijk dat als u in 2010 vertrok, pas in januari 2012 in België aankwam (zie bijlage 26). Het CGVS stelde nog een aantal vragen om eventueel het 'Eid festival' of andere gebeurtenissen in Dhaka te kaderen aan uw verklaringen maar daar bleef u het antwoord op schuldig (zie gehoorverslag CGVS p.7). Verder gaf u eerst aan dat het incident met Babu tien dagen voor uw vertrek uit Bangladesh gebeurde om daarna aan te geven dat u quasi onmiddellijk (één a twee dagen) na het incident uit Bangladesh vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.15). Het CGVS confronteerde u hiermee en u gaf aan dat u één dag later al vertrok, wat geen afdoende verklaring voor uw eerdere verklaringen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het CGVS erkent dat u een jongeman bent maar er kan

en mag verwacht worden dat u de gebeurtenissen aan uw leeftijd kan koppelen. Deze incoherenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien geeft u geen duidelijk zicht op uw vertrek en chronologie van de gebeurtenissen. Hierdoor is het niet mogelijk om vast te stellen of het vermeende moment van uw vertrek wel degelijk strookt met de aanleiding die u aangaf.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. Zoals eerder aangehaald geeft u geen zicht op uw vertrekdatum uit Bangladesh. Uw verklaringen afgelegd op het CGVS stemmen ook niet overeen met uw verklaringen afgelegd ten overstaande van de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") d.d.8 mei 2012. Bij het CGVS stelde u dat u zes maanden in Griekenland verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.8). Bij de "DVZ" zou u maar twee maanden in Griekenland hebben verbleven, wat een aanzienlijk verschil is (zie verklaring "DVZ", punt 34). Bij de "DVZ" gaf u aan dat u zeven tot acht dagen in Frankrijk verbleef (zie verklaring "DVZ", punt 34). Bij het CGVS zou u slechts een dag in Frankrijk hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.11). U hiermee geconfronteerd stelde u dat u wel degelijk vijf of zes maanden in Griekenland verbleef en verder gaf u aan dat u zich veel dingen niet meer kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het CGVS merkt hierbij op dat u geen enkel attest neerlegde van geheugenproblemen. Daarbij merkt het CGVS op dat ondanks uw jeugdige leeftijd dat u enige scholing genoot (wiskunde en Engels), dat u in Bangladesh naar een Engelstalige school ging en dat u in Bangladesh over een paspoort beschikte, zodat kan worden aangenomen dat u toch enig tijdsbesef hebt. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op uw reisweg.

Ten vierde kan er weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u problemen kende met Babu en dat deze betrokken is bij de 'Awami-League'. Zo gaf u eerst aan dat u betrokken was bij een bende en dat deze terroristen zijn. Gevraagd wat u bedoelt met een terrorist, gaf u aan dat het iemand is die zijn macht misbruikt, een gebied wil controleren, misdaden pleegt en geld neemt. Nergens repte u met een woord over een politieke connectie (zie gehoorverslag CGVS p.13). Pas nadat het CGVS uitdrukkelijk de vraag stelde of Babu politiek betrokken was, gaf u aan dat hij een connectie heeft met de 'Awami-League' (zie gehoorverslag CGVS p.13). U hebt eigenlijk ook geen enkele zekerheid of tastbaar bewijs dat Babu werkelijk betrokken is bij de 'Awami-League'. Immers hebt u dit enkel van horen zeggen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Verder is het niet aannemelijk gezien de moeite die de bende en Babu in u stopte, dat ze plots uw organen zouden willen verhandelen. Ze kwamen zelfs bij u thuis langs om u te dwingen dat u voor hen werkte (zie gehoorverslag CGVS p.14). Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u en uw vriend Neaz zomaar aan de wapens van de bende konden geraken (zie gehoorverslag CGVS p.13). U was op dat ogenblik een knaap van naar eigen zeggen ongeveer 12 jaar oud. Het is dan ook opmerkelijk dat u en uw vriend Babu konden overmeesteren, zeker aangezien er nog zes anderen in de buurt waren (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat u dan zomaar naar huis kon vluchten, komt al helemaal niet aannemelijk over. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw verklaringen.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat u verwees naar familiale problemen en algemene problemen toen u op straat leefde. Gezien de vaststelling dat uw relaas niet aannemelijk is, uw chronologie niet coherent is én u geen identiteitsdocumenten neerlegde, heeft het CGVS geen zicht op uw familiale situatie, noch op uw beweerde problemen.

Aldus zijn uw verklaringen onvoldoende aannemelijk om te kunnen concluderen dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie"), de artikelen 2, 3, 6 en 12 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna "Kinderrechtenverdrag"), artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest"), artikel 20, lid 3 en 5 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna "Kwalificatierichtlijn"), de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('vreemdelingenwet'), de artikelen 4 § 1 en 14 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, omwille van de volgende redenen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt volgende stukken in bijlage bij het verzoekschrift:

(i) UN Committee on the Rights of the Child (CRC), *General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration* (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC /C/GC/14, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/51a84b5e4.html>. (ii) UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidelines on Determining the Best Interests of the Child*, mei 2008, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/48480c342.html>. (iii) United Kingdom: Home Office, *Country of Origin Information Report - Bangladesh*, 31 augustus 2013, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/523bf5384.html>. (iv) U.S. Department of State - Country Reports on Human Rights Practices for 2013 Bangladesh, beschikbaar op <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2013&dliid=220388#wrapper>. (v) UNICEF, *Protection of Children Living on the Streets*, beschikbaar op http://www.unicef.org/bangladesh/Protection_of_Children_Living_on_the_Streets.pdf. (vi) UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*, December 2011, HCR/1P/4/ENG/REV. 3, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/4f33c8d92.html>. (vii) UNHCR, *Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 22 December 2009, HCR/GIP/09/08, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/4b2f4f6d2.html>.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn specifieke kwetsbare situatie als niet-begeleide minderjarige. Hij wijst erop dat hij veertien jaar was toen hij zijn thuisland verliet, elf toen hij met de school stopte, een tijd op straat leefde en uit een onstabiele familiale situatie komt. Hij stelt dat hij, problemen heeft gekend met zijn eerste voogd en hierdoor niet goed voorbereid was op het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij stelt ook dat het niet verrassend is dat een kind de gebeurtenissen niet altijd in chronologische volgorde kan weergeven.

In zoverre verzoeker meent dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met zijn profiel als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en met het hoger belang van het kind kan vooreerst worden vastgesteld dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op 3 april 2014 op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Uit de verweernota blijkt bovendien dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Ook blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoeker van toepassing is. Hieruit blijkt de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en omstandigheid van verzoeker.

De algemene bepaling dat het algemeen belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat doet hoe dan ook geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630).

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij de aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoekers correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaatsen van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute (richtlijnconforme interpretatie van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

Met betrekking tot verzoekers asielaanvraag kan vooreerst worden vastgesteld dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure, verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en dienaangaande tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde verzoeker bij aankomst in België dat hij nooit een identiteitskaart of paspoort heeft gehad maar *“misschien had ik een geboortecertificaat in BG.”* (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken 8 mei 2012, vraag 21). Op geen enkel ogenblik heeft verzoeker melding gemaakt van het feit dat zijn vader al zijn documenten zou verbrand hebben zoals hij later op het Commissariaat-generaal verklaarde. Bij het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dan weer dat hij (in tegenstelling tot zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken) wel een paspoort had in Bangladesh alsook een geboorteakte en *“medische details”* doch dat zijn vader al zijn documenten verbrandde. Gelet op deze vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij om de redenen die hij aanhaalde niet in het bezit zou zijn van identiteitsdocumenten doch eerder in tegendeel dat hij zijn identiteitsdocumenten bewust achterhoudt om bepaalde gegevens hierop vermeld te verhullen. De bestreden beslissing kon bijgevolg terecht besluiten dat: *“Het lijkt er dan ook sterk op dat u onwillig bent om uw identiteit, afkomst en beweerdde problemen ontegensprekelijk kenbaar te maken. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw identiteit, leeftijd, nationaliteit en uw beweerdde afkomst uit Mohakali, Dhaka wat nochtans belangrijke elementen zijn.”*

Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over zijn reisweg. Zo verklaarde verzoeker bij het Commissariaat-generaal dat hij zes maanden in Griekenland verbleef (gehoorverslag, 8). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou hij maar twee maanden in Griekenland hebben verbleven, wat een aanzienlijk verschil is. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker aan dat hij zeven tot acht dagen in Frankrijk verbleef, daar waar hij volgens zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal slechts één dag in Frankrijk zou hebben verbleven.

Verzoeker bevestigt voorts zijn asielrelaas en voegt eraan toe dat zijn vraag om bescherming ingediend werd om veel meer redenen dan louter het voorval met Babu. Hij betoogt dat hij niet kan terugkeren naar Bangladesh omdat hij zo goed als zeker op straat zal terecht komen zonder de steun van zijn familie of overheid, terug in handen zal vallen van criminele bendes en op die manier zal worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen.

Met betrekking tot het incident met B. wees de bestreden beslissing er terecht op dat aan deze feiten weinig geloof kan worden gehecht gelet op de tegenstrijdigheden in de chronologie van de gebeurtenissen maar ook aangezien: *“Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u en uw vriend Neaz zomaar aan de wapens van de bende konden geraken (zie gehoorverslag CGVS p.13). U was op dat ogenblik een knaap van naar eigen zeggen ongeveer 12 jaar oud. Het is dan ook opmerkelijk dat u en uw vriend Babu konden overmeesteren, zeker aangezien er nog zes anderen in de buurt waren (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat u dan zomaar naar huis kon vluchten, komt al helemaal niet aannemelijk over. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw verklaringen.”*

Deze tegenstrijdigheden worden door verzoeker niet weerlegd, blijven derhalve overeind en worden door de Raad overgenomen.

In zoverre verzoeker verwijst naar het feit dat hij in geval van terugkeer opnieuw op straat zal belanden en dienaangaande uit verschillende rapporten omtrent het schrijnende lot van straatkinderen citeert, kan aan deze bewering al evenmin enig geloof worden gehecht. Niet enkel heeft verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept over het feit dat hij al geruime tijd op straat leefde. Verzoeker verklaarde immers op de vraag naar de belangrijkste feiten van zijn asielaanvraag dat: *“Mijn stiefmoeder zei me dat ik naar mijn moeder moest gaan. ik had niet de kans om naar school te gaan. in mijn streek ging ik ook om met de verkeerde mensen, daarom werd ik geslagen door mijn vader. Mijn vader zei ook dat als ik verder zou omgaan met deze vrienden hij mij niet meer zou binnenlaten (eigen onderlijning).”* Bovendien verklaarde verzoeker dat hij geld geleend had van een vriend, dit niet kan terugbetalen en om deze reden niet terug kan keren naar Bangladesh. Slechts in ondergeschikt orde werd vermeld dat *“ik zou ook opnieuw problemen hebben met mijn vader en stiefmoeder”*.

Gelet op wat voorafgaat kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers bewering zijn land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of omwille van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de bepalingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers asielrelaas is niet geloofwaardig.

Verzoekers verwijzing naar de algemene rapporten in bijlage bij zijn verzoekschrift, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER